RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 63.425/1
van 1 juni 2018

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende het beleidsplan voor zorgarbeiders die zorg en ondersteuning verstrekken aan personen met een handicap’

‡LW-ABGSKDJBA-GDECFUQ‡

Op 30 april 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 1 juni 2018, een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende het beleidsplan voor zorgarbeiders die zorg en ondersteuning verstrekken aan personen met een handicap’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 24 mei 2018. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Chantal BAMPS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 1 juni 2018.

*

‡LW-ABGSKDJBA-GDECFUQ‡

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe om aan de zorgaanbieders die vergund zijn met toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juni 2016 ‘houdende het vergunnen van aanbieders van niet-rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning voor personen met een handicap’ de verplichting op te leggen om een beleidsplan op te maken, teneinde een kwaliteitsvolle inzet van hun personeel te waarborgen.

3.1. Zoals door de gemachtigde wordt bevestigd, dient de verplichting betreffende het opmaken van een beleidsplan te worden opgevat als een “vergunningsvoorschrift” in het kader van het vergunnen van zorgaanbieders. Gelet hierop, kan het ontwerp geacht worden op voldoende wijze een specifieke rechtsgrond te vinden in artikel 19/1, §§ 2 en 3, van het decreet van 7 mei 2004 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap’, naar luid waarvan de Vlaamse Regering de bijkomende voorwaarden bepaalt waaronder het agentschap een vergunning kan toekennen aan aanbieders van niet-rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning en specifieke voorwaarden kan opleggen betreffende onder meer de output en het aanbod.

3.2. Rekening houdend hiermee, dient geen beroep te worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid die de Vlaamse Regering ontleent aan artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, gelezen in samenhang met artikel 6, 3°, van het voornoemde decreet van 7 mei 2004, noch op artikel 8, 2° en 12°, van dat decreet.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Algemene opmerking

4. Aangezien de ontworpen regeling moet worden opgevat als het invoeren van een nieuw vergunningsvoorschrift, is het in het belang van de rechtszekerheid en de coherentie van de regelgeving aangewezen om deze niet de vorm te geven van een autonoom besluit maar te integreren in het voornoemde besluit van de Vlaamse Regering van 24 juni 2016. Indien deze suggestie niet wordt gevolgd, dient in elk geval in de tekst verduidelijkt te worden dat aan de vergunde zorgaanbieders een (nieuw) vergunningsvoorschrift wordt opgelegd.

‡LW-ABGSKDJBA-GDECFUQ‡

Aanhef

5. Rekening houdend met hetgeen hiervoor is opgemerkt over de rechtsgrond voor het ontwerp, dient het eerste lid van de aanhef te worden weggelaten en volstaat het in het huidige tweede lid ervan om te verwijzen naar artikel 19/1, §§ 2 en 3, van het decreet van 7 mei 2004.

Artikel 1

6. Aan het einde van artikel 1 van het ontwerp dient “2°” te worden geschrapt.

Artikel 2

7. De bepaling dat het beleidsplan wordt opgemaakt door de directie van de zorgaanbieder is veeleer een formeel vereiste in de zin van artikel 4 van het ontwerp. Het verdient dan ook aanbeveling om die bepaling te integreren in laatstgenoemd artikel.

Artikel 3

8.1. In artikel 3, derde lid, van het ontwerp dient te worden verwezen naar de “indicator, vermeld in het tweede lid”.

8.2. In dezelfde bepaling is het niet duidelijk of de aan de sociale overlegorganen te bezorgen relevante gegevens al dan niet worden opgenomen in het beleidsplan.

Als die gegevens wel degelijk in het beleidsplan moeten worden opgenomen, is het evenmin duidelijk hoe het “jaarlijks” aanleveren van deze gegevens zich verhoudt tot het “tweejaarlijks” evalueren van het beleidsplan (artikel 5 van het ontwerp).

Artikel 5

9. Volgens de gemachtigde is de in artikel 5 van het ontwerp bedoelde evaluatie een “deel van de zelfevaluatie (zie BVR 4/2/2011 kwaliteitszorg)”. Het verdient aanbeveling dit te verduidelijken in de tekst van het ontwerp.

‡LW-ABGSKDJBA-GDECFUQ‡

Artikel 6

10. Artikel 6 van het ontwerp kan bezwaarlijk worden beschouwd als een “sanctie”, zoals het opschrift van hoofdstuk 4 van het ontwerp aangeeft, nu de eruit voortvloeiende verplichting enkel inhoudt dat een bepaald model van beleidsplan moet worden gevolgd. De gemachtigde heeft in dat verband overigens verduidelijkt dat in de gevallen bedoeld in artikel 6 van het ontwerp enkel zou worden voorzien in een *coaching* door het VAPH bij het opstellen van een beleidsplan. Als dat laatste inderdaad de bedoeling is, dient de bepaling in die zin te worden verduidelijkt.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Wim GEURTS Marnix VAN DAMME

‡LW-ABGSKDJBA-GDECFUQ‡